

נון אז אויר וועט וועלן, וועט אויר אויספין. זייט געזונט און זייט מצלען [=וכאשר תרצו, תצליחו להביא זאת לידי פועל. תהיו בראים, ותצליחו!]

"האם קיבלו רשות מההנהלה?"

אכתוב לך איך דברים שאמר לי כי'ק אדמוני'ר שליט'יא ביחסותך. אמר, שעריכים לחיות בשמחה, אראפנעם דיעצבות, זיין בשמחה. דער אויבערשטער האט געהיסן זיין בשמחה. מען דארף זיין בשמחה [=להורייד את העכבות, להיות בשמחה. הקב"ה ציה להיות בשמחה. צרייך להיות בשמחה]. בקשתי ברכה על בריאות הגוף, והורה לי ללכט לרופא ולעשות כאשר יאמר, ואמר: מען דארף היטן דעם געונטן. א געונטער איד אין גשומות, איזו א געונטער איד אין רוחניות... פון דעם מסיח'דעת זיין, וועט אלץ זיין גוט [=צרייך לשמור על הבריאות. היהודי בראגונט, הוא היהודי בראי ברוחניות... יש להסיח'דעת מזה והכל יהיה טוב...].

קרואטי במכתב, אשר כי'ק אדמוני'ר שליט'יא שלח לכם מעות-חנוכה, לכל אחד שומר את היסדר [בישיבה באוסטרליה]. וגם פה נתן מעות רק לאלו שומרים את היסדר. ואשר אמר המשפע לעכ'ק אדמוני'ר שליט'יא, שি�נסם בחרום שומרים את היסדר, אך לא קיבלו דמיון חנוכה, מכיוון שנסעו לחותונה [=של הרוב אברהם (הרופא) זילגונז] שהתקיימה באותה

אחר המאמר דבר אודות הסדר בברכה "لتורה, לחדשה ולמעשים טובים", כי היה "אופר פגעניש" בשבת זו. ושאל שלכארה "מעשים טובים" באם לפני "חוופה", שכן, חינוך — ואפיילו מזוזת תורה — מתחילה לפניין, ואילו בחוופה — קידושי קטן אינן קידושין וסיפר, ששמע מחסידים שהיו קוראים לרי היל מאפריטש "טלית פאר תפילין" [=טלית לפני תפילון], כי נשא אשה קודם הברימצה, או — "חול המועד", מטעם הניל. והתרוועז איני זכר בדוק...]

שעה (שגם כי'ק אדמוני'ר שליט'יא הגיע לשם לאחר מכן [ראה מסגרת]) — שאל אותו כי'ק אדמוני'ר שליט'יא: זי' האבן גערנט בעי דער הנהלה צי פארן אויף חותונה? [=האם שאלו את הנהלה, אם נטוע לחותונה] ווענה: לא, ולא נתן.

מסתמא שמעת שפה, לבד הפלפולים שאומר ראש הישיבה, אומרים גם הבוחרים פילפולים — בכל יום חמישי אומר ברור אחר פילפול, לערך חצי שעה. סדר זה נמדדש כאן לא מכבר, כי כן ציה כי'ק אדמוני'ר שליט'יא.

ואודות התהווודות של יוסי ההיילוא כדי בטבת, מותיחס הרוב יצחק גולדין בקערה, במכתבו מיום ז' שבט: תיל בזום כדי בטבת הייתה התהווודות לערך ד' שעות. היה סיום הש"ס, שאמר כי'ק אדמוני'ר שליט'יא כמה שעות בשיש', והכל בשיטת אחת. כל המחלוקות של כל התנאים בסברא אחת. החלוק בין כח פועל. כי'ק חזק את בריאותו...]

היתה על כל ישראל, כי בארץות-המורוח לא גרוו, וגם לא על אלה שהם מעל לגיל ארבעים וכי', ועל כן הדין הוא כני'ל...
סיפר בשם אדמוני'ר נ"ע, שלאו שהתנוונו לחסידות, הנה בג"ע הם מצטערים על שם-זכירים את שם בקשר לחננות... גם סיפר, שהכריחו את אדמוני'ר החקן לקלל כי', וככל שזו צרכיה להיות כאן ביוםיהם אלו נירה והברכה נתקיימה. וכמו'יך הייתה צרכיה להיות כאן ביוםיהם אלו וחסדים, אחת מיזיצאי-חצציו של אביגדור [=המלחין היידע]. וסימן כי'ק אדמוני'ר שליט'יא א — "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ובתרגומים: "בריש גלי", שקיי על הרשב"י וגם על הבש"ט [=שם נזכר בר"ת במילאים אלו], וכמי צאתך מארץ-מצרים ארנו נפלאות בגאות העתידה להיות במורה בימינו אמן.

"יעלה שחוק על פניו קדרשו..."

והרב יוסף-بنצין ריעץ, במכתבו מעשי'ק פרשת שמota, מגלה עניין שהיה לו בעת היחידות של: ...את דמי'ה'ן שלך מסורתו בעצמי' לדי כי'ק אדמוני'ר שליט'יא, כשייתוי ביחסות. אמרתי לכ"ק אדמוני'ר שליט'יא: אדא איז דמי' פון חיימן בן ברכה סערעראנסקי. ואמר כי'ק אדמוני'ר שליט'יא: סערעראנסקי זון, יע? [הבן של סרברנסקי, קו?], ואמרתי: כן. והוספתי: עיר האט גבעען איך ואל ביים רבין ערכא ברכה ער ואל זיך אינגן זע מיטין רבין [=הוא ביקש מני, לבקש עבורי ברכה מהרב שיכל בקרוב להתראות עם הרבי], ועלה שחוק על פני קדשו, ואמר: "איך גוטע אופנים" [=באופנים טובים]. ושאלני: "אדאס איז אויפין פון אידער

משנה מקום

ברשימות חדש בטבת תש"ב, כותב הרב משה לברטוב: הרבנית (شتלית'יא), אמו של כי'ק אדמוני'ר שליט'יא, ספרה, שכאהר נכנסת לדירה החדששה שלה [ששכרה], אמר לה כי'ק אדמוני'ר שליט'יא, שעריכים לומר — "פון דער, אין אן איינגעער" [=מדירה זו לדירה פרטית משלה].

אווי אויפן א פון, אידער אדא אילין אווי א פדיון [=זוזו על הפון] או על פון, או שזה בעצמו פון? ווינזוי: ייטכן, לא כתוב לי בפרטיות. ואמר: "נו, גוט, מסתמא איז פאראן אין זיינע בריע" [=נו, טוב, מסתמא נמצא במקתביהם שלו], והניח את המעוט יהוד כתוב שמק. ויעזר הש"ט שבקרוב ממש תקויים ברכותו הך, ונתראה יחד בשובעשות אצל כי'ק אדמוני'ר שליט'יא.

ובמכתב מומוץ'ק כי'א בטבת, כותב הרב משה-יעצק גורקוב: ...זאת אכתוב לך, שלפני שבועיים לערך קרא כי'ק אדמוני'ר שליט'יא לאיזה בחרום, ואמר להם שימסרו לכל הבוחרים: היה שבי'אל יש בעי' שבעים בחרום, וכולם הרוי צרכים ללכט לבתי-חננות בטבת סעודה-השלישית לחזור חסידות, אך לפועל הולכים רק כעשרים בחרום — لكن ימסרו שעל כל השבעים בחרום ללכט לחזור חסידות. ואם יהו כמה בחרום שלא ירצו ללכט — הנה (אמר בבדיחותא) בגמרא איתא שאם עושים עירוב על כל העיר, צרכים להשאיר כמה רוחות לא ערוב כדי לעשות. סימנא... וכן, אם יהיה איזה יוצאי-דומיניקעס — עכ"פ יהיו ששים ושב, ששים ושב, או שמים ושמונה בחרום... וגם צרכים לחזור חסידות — מאמרם קלים וכו' — באופן שהבעל-בית יビינו את המאמר. ولكن, ילכו להנהלה והיא תסדר את העניין. איר זאלט איברגען בשמי, או אלע בחרום זאלן זורן, מידארף חורץ חסידות [=תמסרו בשמי, שכל הבוחרים חזו, צרכים לחזור חסידות].